

Unie botanických zahrad České republiky zaslala ministru Životního prostředí otevřený dopis, ve kterém vyjadřuje odmítavé stanovisko k přijaté Státní politice životního prostředí České republiky 2030 s výhledem do roku 2050. Dokument zcela opomíjí možnost ex situ ochrany rostlin, ochranu mimo přirozené stanoviště. Unie botanických zahrad se domnívá, že ex situ ochrana je nedílnou součástí druhové ochrany a významný nástroj pro záchranu kriticky ohrožených druhů před vyhynutím, mnohdy se jedná o metodu poslední volby, a přitom pro mnoho druhů volbou nákladově efektivní.

Česká republika se zavázala k ochraně biodiverzity přijetím Úmluvy o biologické rozmanitosti. Ex situ ochrana je definovaná článkem 9 Úmluvy. Ačkoliv k Úmluvě Česká republika přistoupila již v roce 1993, dosud tento článek v oblasti ex situ ochrany neprodukcí rostlin nenaplnila.

Botanické zahrady dlouhodobě upozorňují na nutnost ex situ ochrany rostlinných druhů. Účastní se národních i mezinárodních projektů zachování biodiverzity. Ze strany státní správy však jejich role není akceptována.

Požadujeme, aby ex situ ochrana neprodukcí rostlin byla zahrnuta do Státní politiky životního prostředí v rámci cíle 3.2., a aby byla definována role botanických zahrad v ochraně genofondu a její prezentaci veřejnosti.